

“मीठे बच्चे- यादको आधार हो प्यार, प्यारमा कमी छ भने याद एकरस रहन सक्दैन र याद एकरस छैन भने प्यार मिल्न सक्दैन ।”

प्रश्न:- आत्माको सबैभन्दा प्यारो चीज कुन चाहिँ हो ? त्यसको निशानी के हो ?

उत्तर:- यो शरीर आत्माको लागि सबैभन्दा प्यारो चीज हो । शरीरसँग यति प्यार छ जसकारण उसले छोड्न चाहँदैन । बचाउको लागि अनेक प्रबन्ध गर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो त तमोप्रधान छी-छी शरीर हो । तिमीले अब नयाँ शरीर लिनु छ, त्यसैले यस पुरानो शरीरबाट ममत्व निकालिदेऊ । यस शरीरको भान नरहोस्, यो नै हो मंजिल (लक्ष्य) ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, अब यो त बच्चाहरू जान्दछन् कि दैवी स्वराज्यको उद्घाटन त भइसकेको छ । अब तैयारी भइरहेको छ वहाँ जानको लागि । जहाँ कुनै शाखा खोलिन्छ भने कोशिश गरिन्छ ठूलो मान्छेद्वारा उद्घाटन गराउने । ठूला मानिसलाई देखेर तलका अफिसर (अधिकृत) आदि सबै आउनेछन् । सम्झ गभर्नर आए भने ठूला-ठूला मन्त्रीहरू आदि आउनेछन् । यदि कलेक्टरलाई तिमीले बोलायौ भने ठूला मानिसहरू आउनेछैनन् । यसैले कोशिश गर्नुपर्छ ठूलोभन्दा ठूलो कुनै आउन् । कुनै न कुनै बहानाले भित्र आए भने तिमी उसलाई मार्ग बताऊ । बेहदको बाबाबाट बेहदको वर्सा कसरी मिलिरहेको छ । यस्तो कुनै अर्को मनुष्य छैन जसले जानेको होस् तिमी ब्राह्मणहरू सिवाय ।

भगवान् आउनुभएको छ, यसरी पनि सिधै भन्नुहुँदैन । यस्तो पनि धेरैले भन्दछन्- भगवान् आइसक्नुभएको छ । तर होइन, यस्तो आफूलाई भगवान् कहलाउनेवाला त धेरै आएका छन् । यो त सम्झाउनु छ बेहदको बाबा आएर बेहदको वर्सा दिइरहनुभएको छ कल्प पहिला जसरी, ड्रामा प्लान (योजना) अनुसार । यो सारा लाइन लेख्नुपर्छ । मनुष्यहरूले लेखेको पढ्नेछन् फेरि कोशिश गर्नेछन्, जसको भाग्यमा हुनेछ । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ नि- हामी बेहदको बाबासँग बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं । यहाँ त निश्चयबुद्धि बच्चाहरू नै आउँछन् । निश्चयबुद्धि पनि फेरि कुनै समय संशयबुद्धि बन्न पुग्छन् । मायाले पछारिदिन्छ । चल्दा-चल्दै हार खान्छन् । यस्तो त नियम पनि छैन जुन सधैं एकैतर्फ मात्र जित भइरहोस्, हार हुँदैन नहोस् । हार र जित दुवै चल्छ । युद्धमा पनि ३ प्रकारका हुन्छन्, फस्टक्लास, सेकेण्ड क्लास र थर्डक्लास (प्रथम, द्वितीय र तृतीय श्रेणी) । कहिलेकाही युद्ध नगर्नेहरू पनि देख्नको लागि आउँछन् । उनीहरूलाई पनि आउने अनुमति दिइन्छ । सायद केही प्रभाव पर्न सक्छ र यस सेनामा आउन सक्छ किनकि दुनियाँलाई यो थाहा छैन कि तिमी महारथी योद्धा हो । तर तिम्रो हातमा हतियार आदि त केही पनि छैन । तिम्रो हातमा हतियार आदि सुहाउँदा पनि सुहाउँदैन । तर बाबा सम्झाउनुहुन्छ- ज्ञान तरवार, ज्ञान कटारी । उनीहरूले फेरि स्थूलमा सम्झिएका छन् । तिमी बच्चाहरूलाई बाबा ज्ञानको अस्त्र-शस्त्र दिनुहुन्छ, यसमा हिंसाको कुरै छैन । तर यो बुझ्दैनन् । देवीहरूलाई स्थूल हतियार आदि देखाइदिएका छन् । उनीहरूलाई पनि हिंसक बनाइदिएका छन् । यो हो एकदम अज्ञान । बाबा राम्रोसँग जान्नुहुन्छ- को-को फूल बन्नेवाला छन्, त्यो त बाबा स्वयम् नै भन्नुहुन्छ फूल अगाडि हुनुपर्छ । निश्चित छ यो फूल बन्नेवाला छ, बाबा नाम लिनुहुन्न । नत्र भने अरूले भन्नेछन्- हामी काँडा बन्छौं र ! बाबा सोध्नुहुन्छ- नरबाट नारायण को बन्छौ तब सबैले हात उठाउँछन् । हुन त स्वयम् बुझ्दछन्, जसले धेरै सेवा गर्छन् उनीहरूले बाबालाई पनि याद गर्छन् । बाबासँग प्यार छ भने याद पनि उहाँको रहनेछ । एकरस त कसैले पनि याद गर्न सक्दैनन् । याद गर्न सक्दैनन्, त्यसैले प्यार छैन । प्यारो चीजलाई त धेरै याद गरिन्छ । बच्चाहरू प्यारा हुन्छन् त्यसैले आमा-बुवाले काखमा लिन्छन् । साना बच्चाहरू पनि फूल हुन् । जसरी तिमी बच्चाहरूको दिल हुन्छ शिवबाबाको पासमा जाऊ, त्यसरी नै साना बच्चाहरूले पनि खिच्छन् । तुरुन्त बच्चालाई उठाएर काखमा बसाउनेछन्, प्यार गर्नेछन् ।

यहाँ बेहदको बाबा त धेरै प्यारो हुनुहुन्छ । सबै शुभ मनोकामनाहरू पूरा गरिदिनुहुन्छ । मनुष्यहरूलाई के चाहिन्छ ? एक त चाहन्छन् स्वास्थ्य राम्रो होस्, कहिल्यै बिरामी नहोस् । सबैभन्दा राम्रो हो यो स्वास्थ्य (मनको) । स्वास्थ्य राम्रो होस्, तर पैसा नहोस्, त्यो स्वास्थ्य पनि के कामको । फेरि चाहियो धन, जसबाट सुख मिलोस् । बाबा

भन्नुहुन्छ- तिमीलाई स्वास्थ्य र सम्पत्ति दुवै मिल्नु छ अवश्य । यो कुनै नयाँ कुरा होइन । यो त धेरै पुरानो कुरा हो । तिमी जब-जब मिल्नेछौ तब यसरी नै भन्नेछु । बाँकी यस्तो भन्नुहुन्न कि लाखौं वर्ष भयो वा पद्मौं वर्ष भयो । होइन, तिमी जान्दछौ यो दुनियाँ नयाँ कहिले हुन्छ, पुरानो कहिले हुन्छ ? हामी आत्माहरू नयाँ दुनियाँमा जान्छौं फेरि पुरानोमा आउँछौं । तिम्रो नाम नै राखिएको छ अलराउण्डर (बहुमुखी प्रतिभाशाली) । बाबाले सम्झाउनुभएको छ तिमी अलराउण्डर हो । पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा अहिले धेरै जन्महरूको अन्त्यमा आइपुगेका छौ । पहिला-पहिला शुरूमा तिमी पार्ट बजाउन आउँछौ । त्यो हो स्वीट साइलेन्स होम (मीठो शान्तिधाम) । मनुष्य शान्तिको लागि कति हैरान हुन्छन् । यो बुझ्दैनन् कि हामी शान्तिधाममा थियौं फेरि वहाँबाट आएका हौं पार्ट खेल्न । पार्ट पूरा भयो फेरि हामी जहाँबाट आएका हौं वहाँ अवश्य जानेछौं । सबै शान्तिधामबाट आउँछन् । सबैको घर त्यो ब्रह्मलोक हो, ब्रह्माण्ड, जहाँ सबै आत्माहरू रहन्छन् । रुद्रलाई पनि यति ठूलो बनाउँछन् अण्डा जस्तो । उनीहरूलाई यो थाहा छैन कि आत्मा एकदम सानो छ । भन्दछन् पनि स्टार (तारा) जस्तो छ फेरि पनि पूजा महान्को नै हुन्छ । तिमी जान्दछौ- यति सानो बिन्दुको त पूजा हुन सक्दैन । फेरि पूजा कसको गर्ने, त्यसैले ठूलो बनाउँछन् फेरि पूजा गर्छन्, दूध चढाउँछन् । वास्तवमा त उहाँ शिव हुनुहुन्छ अभोक्ता । फेरि उहाँलाई दूध किन चढाउँछन् ? दूध पिए भने त फेरि भोक्ता हुने भए । यो पनि एउटा आश्चर्य हो । सबै भन्दछन् उहाँ हाम्रो वारिस हो, तर हामी उहाँका वारिस हौं किनकि हामी उहाँ माथि समर्पण भएका छौं । जसरी बुवा बच्चाहरूमाथि समर्पण भएर सारा सम्पत्ति उनीहरूलाई दिएर स्वयम् वानप्रस्थमा जान्छन्, यहाँ पनि तिमी जान्दछौ- बाबाको पासमा हामी जति जम्मा गर्नेछौ त्यो सेफ (सुरक्षित) हुनेछ । गायन पनि छ कसैको दबिएर रहनेछ धुलोमा... । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- केही पनि रहनेछैन । सबै भस्म हुनु छ । यस्तो पनि होइन, सम्भ्र एरोप्लेन (हवाईजहाज) खस्छ, विनाश हुन्छ भने चोरहरूलाई माल मिल्छ । तर चोर आदि स्वयम् पनि खत्तम हुनेछन् । त्यस समय चोरी आदि पनि बन्द हुनेछ । नत्र भने एरोप्लेन खस्यो भने पहिला-पहिला सबै माल चोरहरूको हातमा आउँछ । फेरि त्यहाँ नै जङ्गलमा माल लुकाउँछन् । सेकेण्डमा काम गर्छन् । अनेक प्रकारको चोरीको काम गर्छन्-कसैले रोयल्टीले (सभ्य पाराले), कसैले अनरोयल्टीले (असभ्य पाराले) । तिमी जान्दछौ- यो सबै विनाश हुनेछ अनि तिमी सारा विश्वको मालिक बन्नेछौ । तिमीलाई केही पनि केही खोज्नु पर्दैन । तिमी त धेरै उच्च घरमा जन्म लिन्छौ । पैसाको दरकार नै हुँदैन । राजाहरूलाई कहिल्यै पैसा लिने ख्याल पनि आउँदैन । देवताहरूलाई त कति पनि आउँदैन । बाबा तिमीलाई यति धेरै सबै थोक दिनुहुन्छ, जसले गर्दा कहिल्यै चोरी चकारी, ईर्ष्या आदिको कुरा नै हुँदैन । तिमी एकदम फूल बन्छौ । काँडा र फूल हुन्छन् नि । यहाँ सबै काँडा नै काँडा छन् । जो विकार सिवाय रहन सक्दैनन्, उनीहरूलाई अवश्य काँडा नै भन्नुपर्छ । राजादेखि लिएर सबै काँडा हुन् । तब बाबा भन्नुहुन्छ म तिमीलाई यी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बनाउँछु अर्थात् राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु । यी काँडाहरू, फूलहरूको अगाडि गएर शिर झुकाउँछन् । यी लक्ष्मी-नारायण त समझदार छन् नि । यो पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ सत्ययुगकालाई महाराजा, त्रेताकालाई राजा भनिन्छ । ठूलो मानिसलाई भनिनेछ महाराजा, थोरै आम्दानी हुनेलाई राजा भनिन्छ । महाराजाको दरबार पहिला हुनेछ । पद त हुन्छ नि । कुर्चीहरू पनि नम्बरवार मिल्नेछ । मानौं, नआउनेवाला कोही आयो भने पनि पहिला कुर्ची उसलाई दिइन्छ । इज्जत राख्नुपर्ने हुन्छ ।

तिमी जान्दछौ- हाम्रो माला बन्दछ । यो पनि तिमी बच्चाहरूको नै बुद्धिमा छ, अरू कसैको बुद्धिमा छैन । रुद्र माला उठाएर फेरिरहन्छन् । तिमी पनि फेर्छौ नि । अनेक मन्त्र जप्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- यो पनि भक्ति हो । यहाँ त एकलाई नै याद गर्नु छ र बाबा खास भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू, भक्तिमार्गमा देह-अभिमानको कारण तिमी सबैलाई याद गर्छौ, अब मामेकम् (म एकलाई) याद गर । एक बाबा मिल्नुभएको छ, त्यसैले उठ्दा-बस्दा बाबालाई याद गर्छौ भने धेरै खुशी हुनेछ । बाबालाई याद गर्नाले सारा विश्वको बादशाही मिल्छ । जति समय कम हुँदै जानेछ त्यति छिटो-छिटो याद गर्दै रहनेछन् । दिन-प्रतिदिन कदम (पाइला) बढाउँदै रहनेछन् । आत्मा कहिल्यै थाक्दैन । शरीरले कोही पहाड आदिमा चढे भने थाक्नेछन् । बाबालाई याद गर्नमा तिमीलाई कुनै थकावट हुनेछैन । खुशीमा रहनेछौ । बाबालाई याद गरेर अगाडि बढ्दै जानेछौ । आधाकल्प बच्चाहरूले मेहनत गरेका छन्- शान्तिधाममा जानको लागि । लक्ष्य-उद्देश्य केही पनि थाहा छैन । तिमी बच्चाहरूलाई त परिचय छ । भक्तिमार्गमा जसको लागि सब थोक गर्छौ, अब उहाँ भन्नुहुन्छ मलाई याद गर ।

तिमी ख्याल गर- बाबाले ठीक भन्नुहुन्छ या हुँदैन ? उनीहरू त सम्भन्धन् पानीले नै पावन (पवित्र) बन्नेछौं । पानी त यहाँ पनि छ । के यो गंगाको पानी हो ? होइन, यो त बर्सातको जम्मा गरेको पानी हो, भरनाबाट आइ नै रहन्छ, त्यसलाई गंगाको पानी भनिदैन । कहिल्यै बन्द हुँदैन- यो पनि कुदरत हो । बर्सात बन्द हुन्छ तर पानी आइ नै रहन्छ । वैष्णवहरू सधैं जहिले पनि कुवाको पानी पिउँछन् । एकातर्फ सम्भन्धन् यो पवित्र हो, अर्कोतर्फ फेरि पतितबाट पावन बन्नको लागि गंगामा स्नान गर्न जान्छन् । यसलाई त अज्ञान नै भनिन्छ । बर्सातको पानी त राम्रो नै हुन्छ । यसलाई पनि ड्रामाको कुदरत भनिन्छ । *खुदाई नेचुरल कुदरत* । बीज कति सानो छ, त्यसबाट वृक्ष कति ठूलो निस्कन्छ । यो पनि जान्दछौ धर्ती बन्जर भयो भने फेरि त्यसमा तागत रहदैन, स्वाद रहदैन । तिमी बच्चाहरूलाई बाबा यहाँ नै सबै अनुभव गराउनुहुन्छ- स्वर्ग कस्तो हुनेछ । अहिले त छैन । ड्रामामा यो पनि निश्चित छ । बच्चाहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ । त्यहाँका फल आदि कसरी राम्रा मीठा हुन्छन्- तिमी ध्यानमा देखेर आएर सुनाउँछौ । फेरि अहिले जुन साक्षात्कार गर्दछौ त्यो वहाँ जब जानेछौ तब यी आँखाबाट देख्नेछौ, मुखले खानेछौ । जति पनि साक्षात्कार गर्छौ त्यो सबै यी आँखाहरूले देख्नेछौ, हुनेछ सबै पुरुषार्थको आधारमा । यदि पुरुषार्थ नै गर्दैनौ भने के पद पाउनेछौ ? तिम्रो पुरुषार्थ चलिरहेको छ । तिमी यस्तो बन्नेछौ । यस विनाश पछि यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुनेछ । यो पनि अब थाहा भएको छ । पावन बन्नमा नै समय लाग्छ । यादको यात्रा मुख्य हो, देखनमा आयो- बहिनी-भाइ सम्भ्रदा पनि गिर्न छोड्दैनन् त्यसैले अब फेरि भन्नुहुन्छ- भाइ-भाइ सम्भ्र । बहिनी-भाइ सम्भ्रनाले पनि दृष्टि बदलिँदैन । भाइ-भाइ देखनाले फेरि शरीर नै रहदैन । हामी सबै आत्माहरू हौं, शरीर होइनौं । जे पनि यहाँ देखिनमा आउँछ त्यो त विनाश हुनेछ । यो शरीर छोडेर तिमीले अशरीरी भएर जानु छ । तिमी यहाँ आउँछौ नै सिक्नको लागि, हामी यो शरीर छोडेर कसरी जाऔं । लक्ष्य हो नि । शरीर त आत्मालाई धेरै प्यारो छ । शरीर नछुटोस् यसको लागि आत्माले कति प्रबन्ध गर्छ । कहाँ हाम्रो यो शरीर नछुटोस् । आत्माको यस शरीरसँग एकदम प्रेम छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यो त पुरानो शरीर हो । तिमी पनि तमोप्रधान छौ, तिम्रो आत्मा छी-छी छ यसैले दुःखी-बिरामी हुन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- अब शरीरसँग प्यार राख्नु छैन । यो त पुरानो शरीर हो । अब तिमीले नयाँ खरिद गर्नु छ । कुनै दोकान छैन जहाँबाट खरिद गर्न सकियोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने पावन बन्नेछौ । फेरि शरीर पनि तिमीलाई मिल्नेछ । ५ तत्त्व पनि पावन बन्नेछन् । बाबा सबै कुरा सम्झाएर फेरि भन्नुहुन्छ मनमनाभव । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) शिवबाबाका हामी वारिस हौं, उहाँ हाम्रो वारिस हुनुहुन्छ, यस निश्चयले बाबामाथि पूरा समर्पण हुनु छ । जति बाबाको पासमा जम्मा गर्नेछौ त्यति सुरक्षित हुनेछ । भनिन्छ- कसैको दबिइरहनेछ धुलोमा... ।
- २) काँडाबाट फूल अहिले नै बन्नु छ । एकरस याद र सेवाबाट बाबाको प्यारको अधिकारी बन्नु छ । दिन-प्रतिदिन यादमा कदम अगाडि बढाउँदै जानु छ ।

वरदान:- सेवाको साथ-साथै बेहदको वैराग्य वृत्तिको साधनालाई इमर्ज गर्नेवाला सफलता मूर्त भव सेवाबाट खुशी वा शक्ति मिल्छ, सेवामा नै वैराग्य वृत्ति पनि खत्तम हुन जान्छ, त्यसैले आफूभित्र वैराग्य वृत्तिलाई जगाऊ । जसरी सेवाको प्लानलाई प्राक्टिकलमा इमर्ज गर्छौ तब सफलता मिल्छ । यसैगरी अब बेहदको वैराग्य वृत्तिलाई इमर्ज गर । चाहे जतिसुकै साधन प्राप्त होस् तर पनि बेहदको वैराग्य वृत्तिको साधना मर्ज नहोस् । साधन र साधनाको सन्तुलन होस् अनि सफलता मूर्त बन्नेछौ ।।

स्लोगन:- असम्भवलाई सम्भव बनाउनु नै परमात्म स्नेहको निशानी हो ।

✽ शब्दार्थ:- कलराठी- बाँझो, बन्जर/बन्जार, नुनिलो माटो भएको जमिन, केही पनि नउम्रने जमिन, ऊसर (ऊषर) भूमि